

21 AUGUSTUS 2011 – EENENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Spiegeltje aan de wand

KEUVELEND IN DE HEUVELS. Zo lopen ze daar, Jezus en zijn apostelen, tussen rotsblokken en rozemarijn, een Middellandse-Zeelandse. Plotseling vraagt Jezus: „Wat zeggen de mensen over Mij?”

Een zeer ongewone vraag voor Jezus. Hij lijkt zich anders niet veel zorgen te maken over wat ‘ze’ van Hem zeggen. Voor ons is dit echter geen ongewone vraag. Het is een eeuwig-menselijke vraag: „Wat denken de andere mensen van mij?” In de veronderstelling dat ze denken natuurlijk. „Hoe is mijn imago? Hoe kom ik over?” Een vraag, verleidelijk als drijfzand. Ze kan ons volledig afhankelijk maken van het beeld dat anderen van ons hebben. Een gefantaseerd beeld, dat ons remt en blokkeert. Tussen onszelf en wat we doen, komt dan steeds een vraagteken te staan: „Wat zullen ze denken?” We kijken steeds in een spiegel, een ingebeelde spiegel dan nog. Dat de vraag eeuwig-menselijk is, blijkt uit de sprookjes van Narcissus en van Sneeuwwitje: „Spiegeltje aan de wand, wie is de mooiste in het land?”

En de apostelen antwoorden volop: „Jezus, ze zeggen dat Je Johannes de Doper bent, of de vurige profeet Elia of de droevige profeet Jeremia.” Niemand zegt: „Jij bent Jezus en het is goed zo.” De mensen maken van Jezus alles, behalve Jezus zelf. Jezus antwoordt niet op de spiegelbeelden van de apostelen. Deze eeuwig-menselijke vraag is voor Jezus slechts een opstapje naar de volgende vraag. Het blijft even stil tussen de witte rotsblokken en de rozemarijn.

Jezus kijkt zijn leerlingen aan en maakt zijn vraag persoonlijk: „Wie ben Ik voor jou, Pieter? En voor jou, Jacques? En voor jou, Johan? Wie mag Ik zijn in jullie leven?” Jezus wil geen antwoord ‘van horen zeggen’. Hij wil een engagement. Hij brengt geen leer of een stel waarden, maar verlangt een persoonlijke relatie. Petrus neemt de leiding en antwoordt: „U bent de Messias, de Zoon van de levende God”. Perfect catechismusantwoord. Tien op tien voor theorie, maar geen antwoord op de persoonlijke vraag van Jezus. Wat Petrus er in de praktijk van maakt, horen we de volgende weken.

Jezus waardeert wat er in Petrus leeft, maar wil meer. „Beste Petrus, als je een hechte relatie met Mij begint, de Zoon van de levende God, Gods reddende, steunende arm, dan word jij ook ‘iemand’, iemand met stevige grondslagen, diep geworteld. Dan word je een rotsblok, een Pierre, een Petrus, geen drijfzand van ‘wat zullen ze van mij denken?’. Bind je aan Mij en Ik zal jou heel sterk maken in liefde. Je wordt dan een Sleutelfiguur, die deuren voor mensen zal openen, deuren van geluk en liefde. Je zult mensen uit hun knellende angst verlossen, uit het drijfzand redden. Bind je aan Mij en je zult vrij worden en mensen bevrijden, een Rotsblok- en SleutelPetrus.”

Ik zou jullie graag een kleine gebedsoefening voorstellen voor de komende week: vrouw en man, als het kan samen, patiënten in een zee van tijd en bij het druppelen van het infuus. Jezus vraagt ook aan ons: „Wie mag Ik zijn voor jou?” „Ja, ik weet het wel,” zegt Jezus, „je hebt veel andere zorgen, pijn misschien, het leven is hels druk. Ik leid een verborgen bestaan in jouw drukke leven, en dat is niet erg. Maar nu, vandaag, 21 oogst 2011, vraag Ik je: ‘Wie mag Ik zijn in je leven? Mag Ik je een arm geven? Mag Ik nabij zijn? Mag Ik je herdersstaf zijn op de steilten van de levensweg, je gezelschap bij een wandeling als het leven één bloemenweide is?’”

En als jullie iets meer tijd kunnen nemen deze week, breid de vraag dan even uit: „Wie was Jezus in mijn kindertijd, mijn eerste communietijd, mijn vormseltijd, mijn tienertijd, mijn huwelijktijd, de tijd dat alles goed liep en de tijd van donkere wolken, de tijd van scheuren in je relaties, tot nu vandaag, deze zondagochtend?”

God, mijn God, bind Je aan mij, dat ik stevige rotsgrond vind. Geef me de sleutel die deuren opent als ik opgesloten zit, maak mij tot Sleutel voor wie me nu nabij zijn. Sleutel tot geluk. Gooi dat spiegeltje aan de wand stuk. Maak dat ik voor anderen kan leven en niet van wat ‘ze’ van me denken.

Laatste vers van het evangelie van vandaag: „Daarop verbood Jezus de leerlingen ook maar tegen iemand te zeggen dat Hij de Messias was.” Waarom? Volgende week.

EERSTE LEZING

JESAJA 22, 19-23

Zo spreekt de Heer tot Shebna, de overste van het paleis:

„Ik zal u van uw post verjagen en u stoten uit uw ambt. En dan zal Ik mijn dienaar roepen, Eljakim, de zoon van Chilkia, en hem bekleden met uw gewaad, hem tooien met uw sjerp en aan hem uw taak in handen geven. Hij zal een vader zijn voor de bewoners van Jeruzalem en voor het huis van Juda. De sleutel van Davids huis zal Ik op zijn schouder leggen, en als hij opendoet, zal niemand sluiten, en als hij sluit, zal niemand opendoen. Ik zal hem vastslaan als een spijker op een stevige plek, en hij wordt een eezetel voor het huis van zijn vader.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE ROMEINEN 11, 33-36

O onpeilbare rijkdom van Gods wijsheid en kennis! Hoe ondoorgrondelijk zijn zijn beslissingen, hoe onnaspeurlijk zijn wegen! Wie kent de gedachte des Heren? Wie is zijn raadsman geweest? Wie kan vergoeding eisen voor wat hij God heeft gegeven? Want uit Hem en door Hem en voor Hem zijn alle dingen. Hem zij de glorie in eeuwigheid! Amen.

EVANGELIE

MATTEUS 16, 13-20

In die tijd kwam Jezus in de streek van Caesarea van Filippus en Hij stelde zijn leerlingen deze vraag: „Wie is, volgens de opvatting van de mensen, de Mensenzoon?”

Zij antwoordden: „Sommigen zeggen Johannes de Doper, anderen Elia, weer anderen Jeremia of een van de profeten.”

„Maar gij,” sprak Hij tot hen, „wie zegt gij dat Ik ben?”

Simon Petrus antwoordde: „Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.”

Jezus hernam: „Zalig zijt gij, Simon, zoon van Jona, want niet vlees en bloed hebben u dit geopenbaard, maar mijn Vader die in de hemel is. Op mijn beurt zeg Ik u: Gij zijt Petrus; en op deze steenrots zal Ik mijn Kerk bouwen en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen. Ik zal u de sleutels geven van het Rijk der hemelen en wat gij zult binden op aarde, zal ook in de hemel gebonden zijn en wat gij zult ontbinden op aarde, zal ook in de hemel ontbonden zijn.”

Daarop verbood Hij zijn leerlingen nadrukkelijk iemand te zeggen, dat Hij de Christus was.

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting 's Hertogenbosch, www.bijbel.net